

Sygn. akt I CNP 12/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi M. S. i T. S. o stwierdzenie niezgodności

z prawem postanowienia Sądu Rejonowego

z dnia 16 kwietnia 2003 r.,

w sprawie z wniosku S. K., W. K., G. K. i B. K.

przy uczestnictwie M.S., T. S. i Miasta W.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez uczestników postępowania skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 kwietnia 2003 r. (sygn. akt I Ns. .../96) podlegała odrzuceniu z następujących przyczyn:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1 – 6 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne” (pkt 3). Nie sanuje tego braku okoliczność, że przepisy prawa powołane zostały w podstawach, na których skarga została oparta (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.), skoro wymagania skargi wskazane w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje i cele. Przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienie pozostaje w związku z treścią art. 424⁴ k.p.c., natomiast wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest konieczne, bowiem istotą skargi jest właśnie stwierdzenie niezgodności zaskarżonego orzeczenia z prawem, a więc konkretnym jego przepisem. Naruszenia prawa materialnego lub procesowego mogą, ale nie muszą spowodować niezgodności z prawem. Przepisy powołane w podstawach skargi niekiedy będą jednocześnie przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, nie zawsze jednak zależność taka będzie występować. Wypełnienie obowiązku związanego z wymaganiami określonymi w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. - nałożonego na osoby uprawnione do sporządzenia skargi, którymi są profesjonalni pełnomocnicy procesowi lub podmioty o kwalifikacjach wskazanych w ustawie - nie może być, z przyczyn wskazanych, zastąpione przez powołanie jedynie podstaw skargi i ich uzasadnienie.

Skarga nie spełnia także wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem skarga powinna zawierać „w y k a z a n i e, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe”. Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie –

w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje kasacja (skarga kasacyjna) i dlatego wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe.

Wywód prawny we wskazanym zakresie jednak nie wyczerpuje warunku skargi z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarżącego obciąża bowiem – zgodnie z treścią tego przepisu – nie tylko obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było możliwe, ale także wykazanie, że nie jest możliwe. Skarżący powinien zatem wykazać, że wznowienie postępowania w sprawie zakończonej zaskarżonym orzeczeniem - w świetle przepisów art.399 - 416¹ k.p.c. - jest niedopuszczalne ze względu na rodzaj zaskarżonego orzeczenia albo zarzuty przeciwko temu orzeczeniu nie mieszczą się w podstawach skargi o wznowienie postępowania. Tylko w następstwie przeprowadzenia takiego wywodu prawnego skarżący spełni obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie tylko nie było ale nie jest możliwe.

Skarga uczestników postępowania wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 5 k.p.c. w ogóle nie zawiera.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).